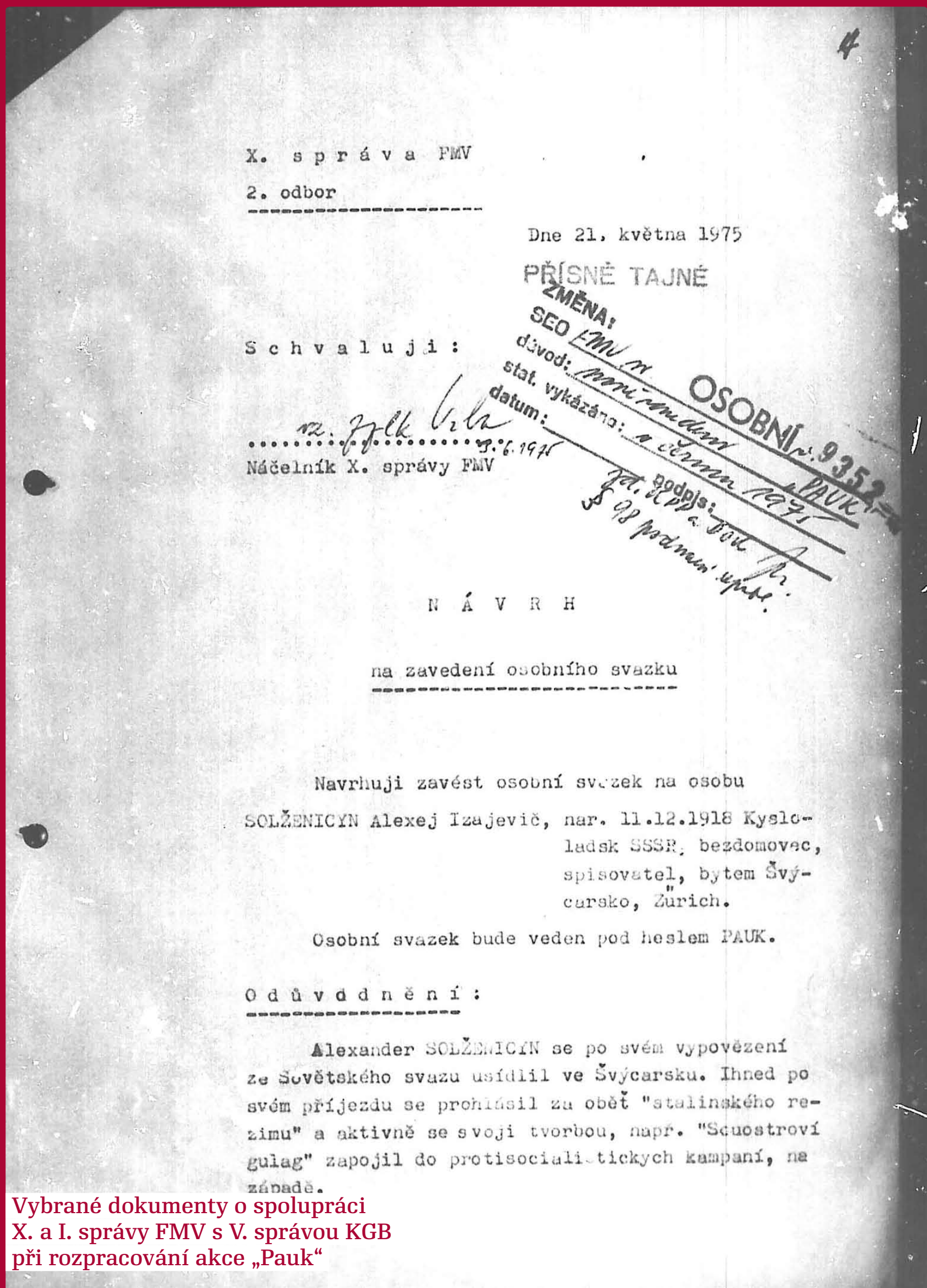

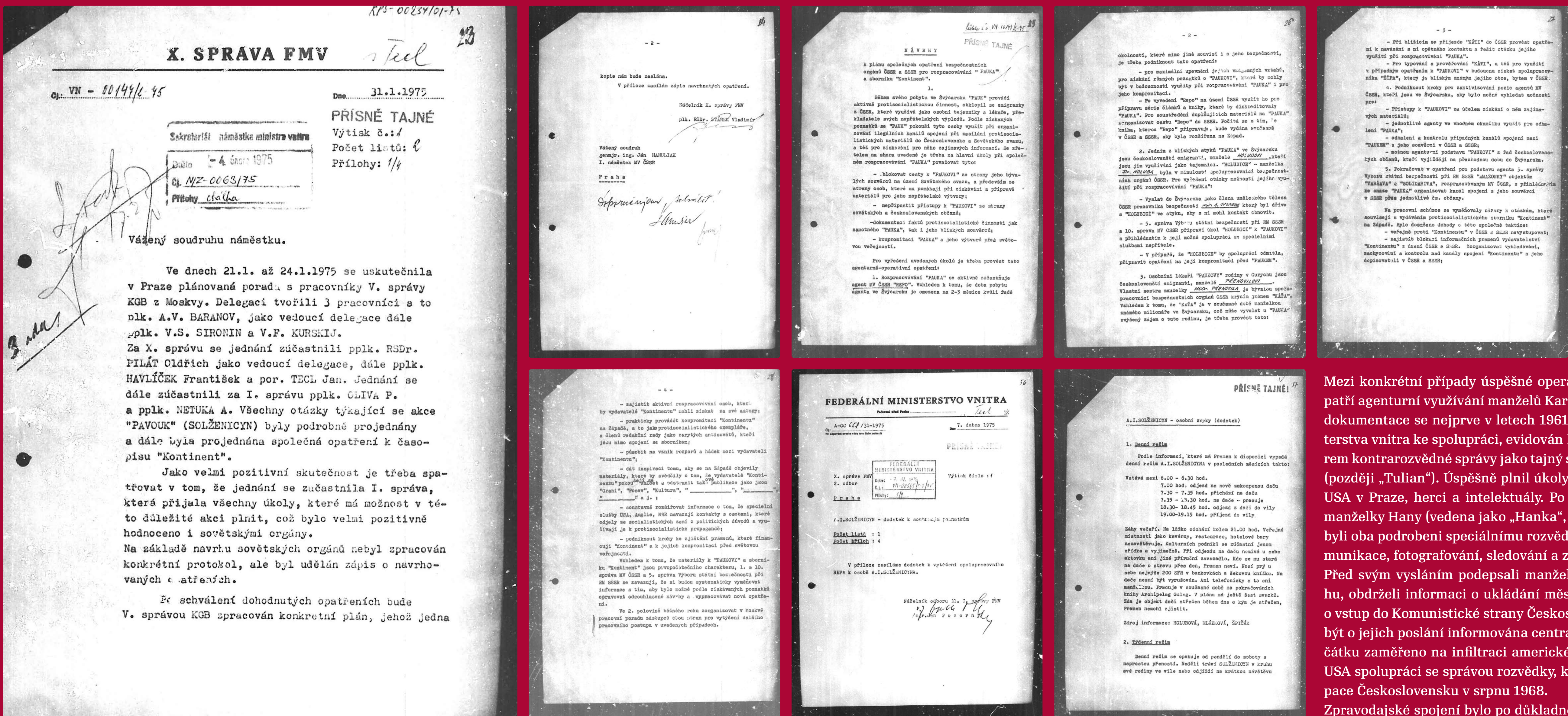
Společné rozpracování akcí KGB a StB

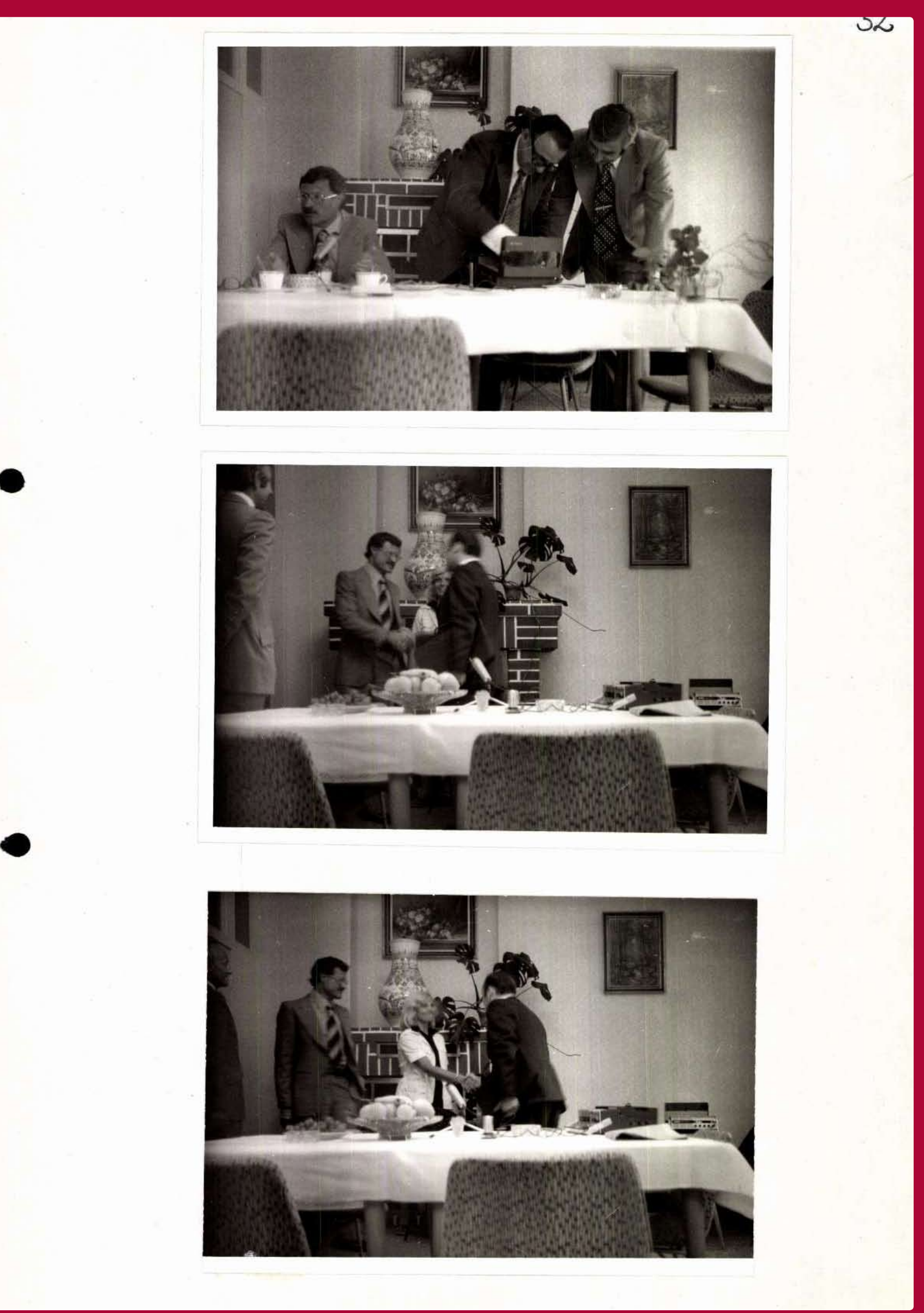
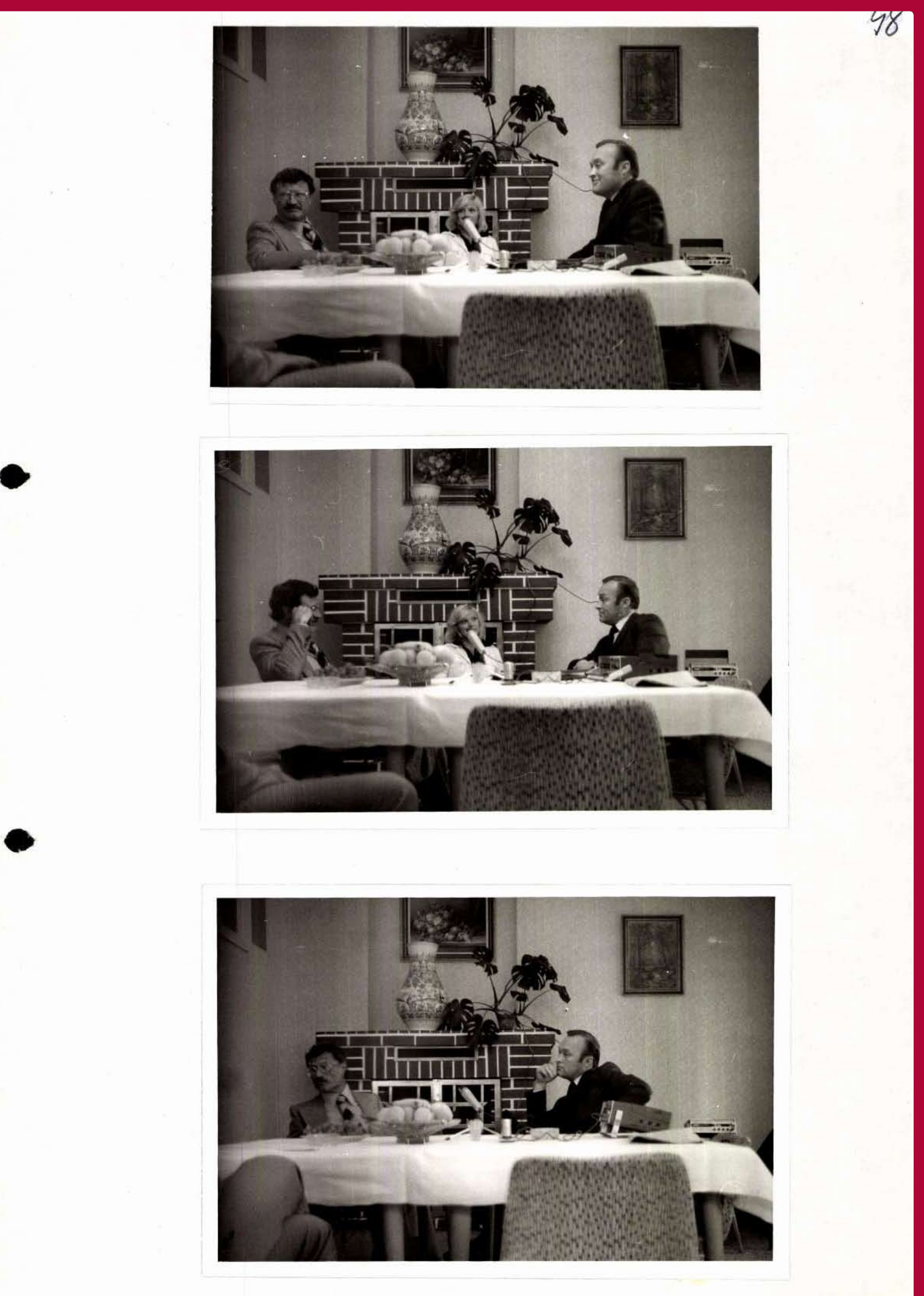
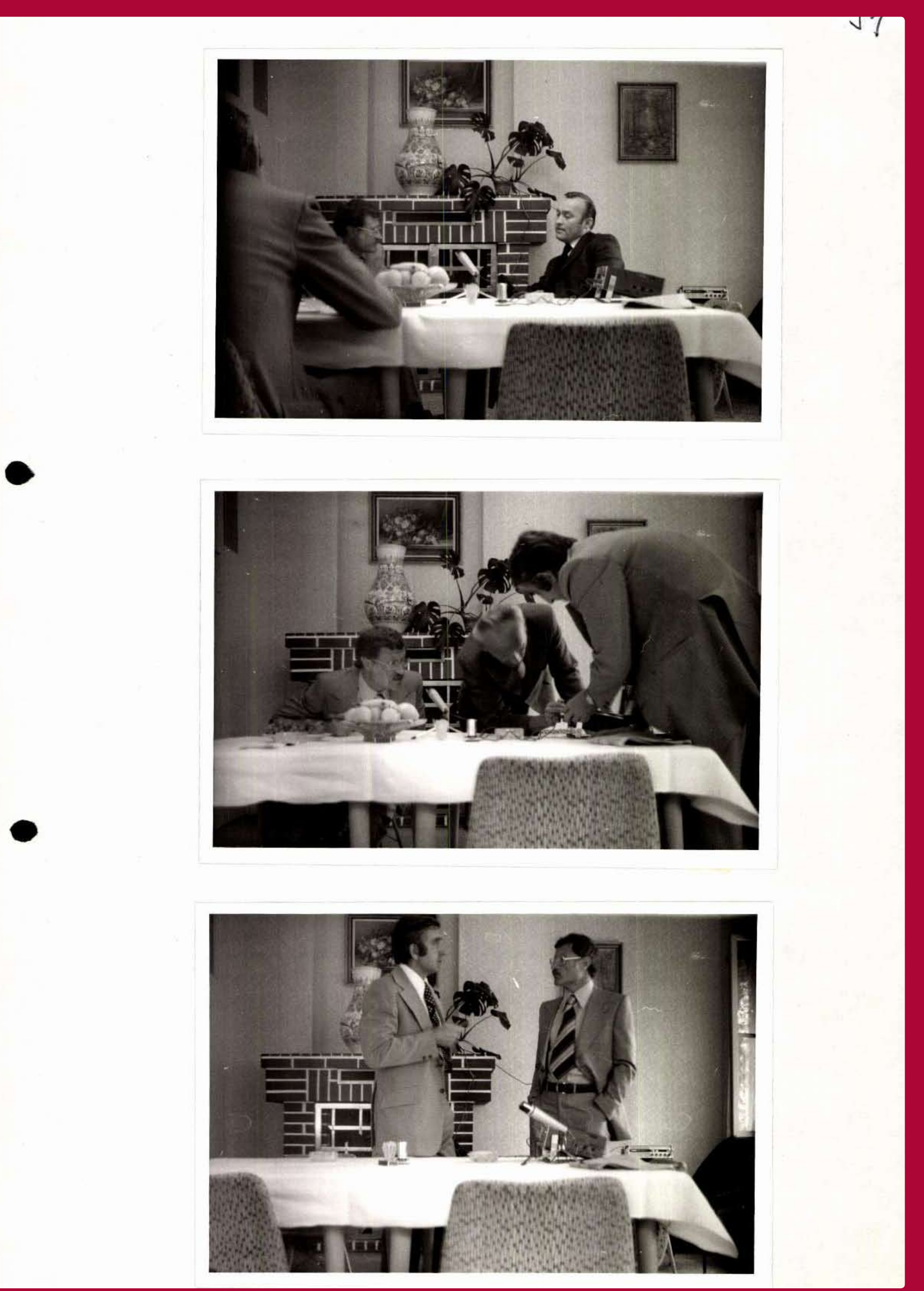
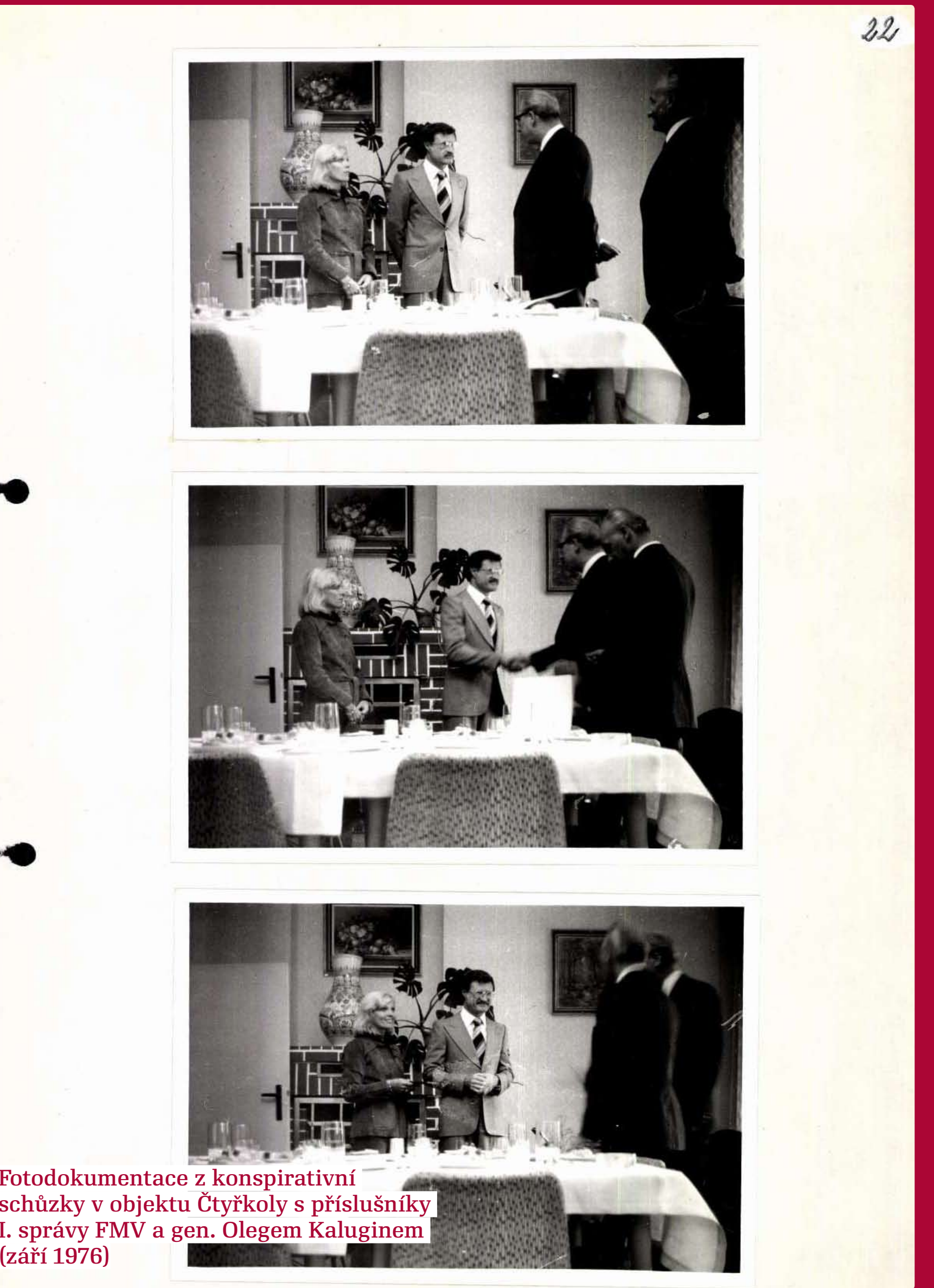
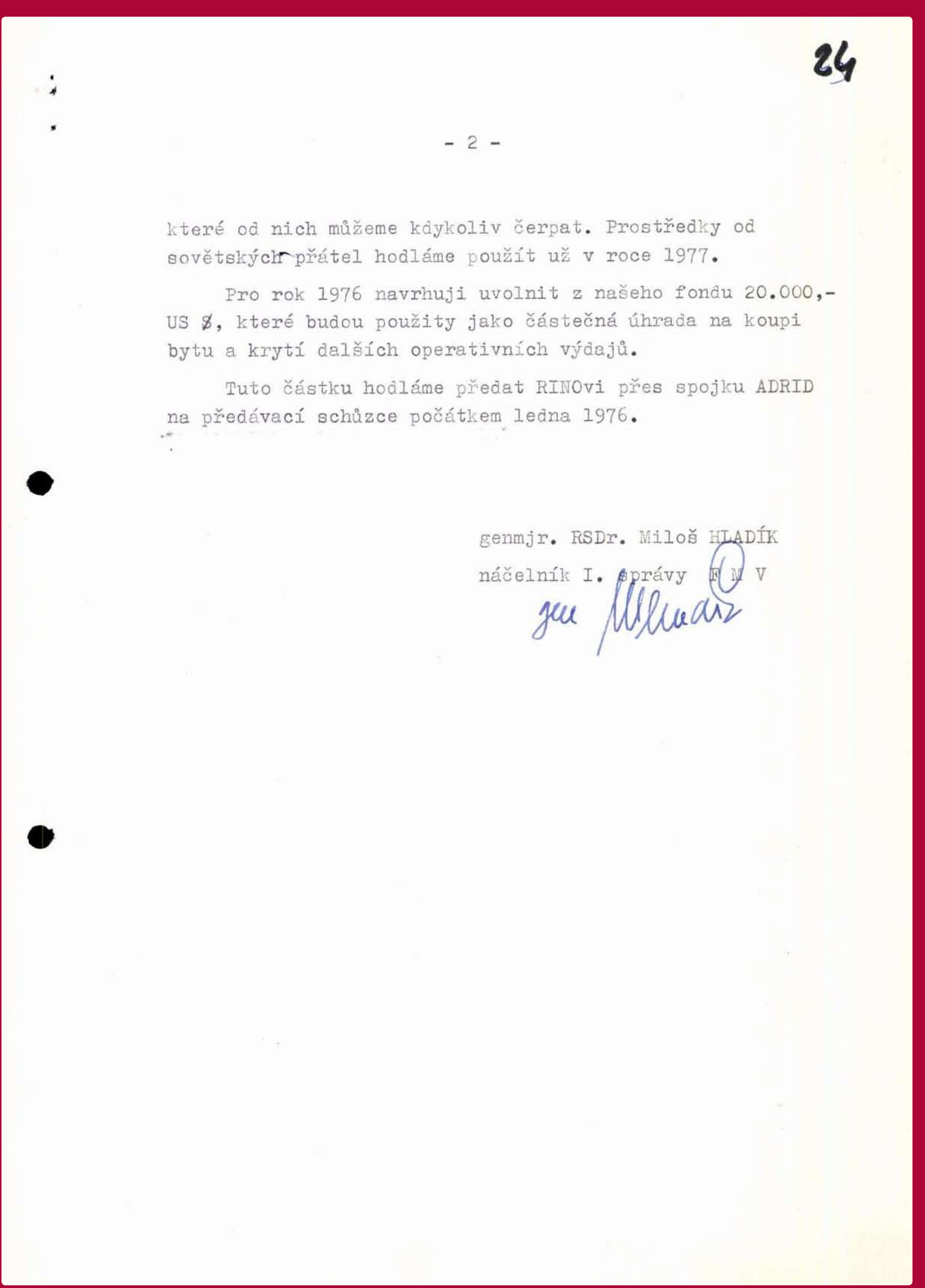
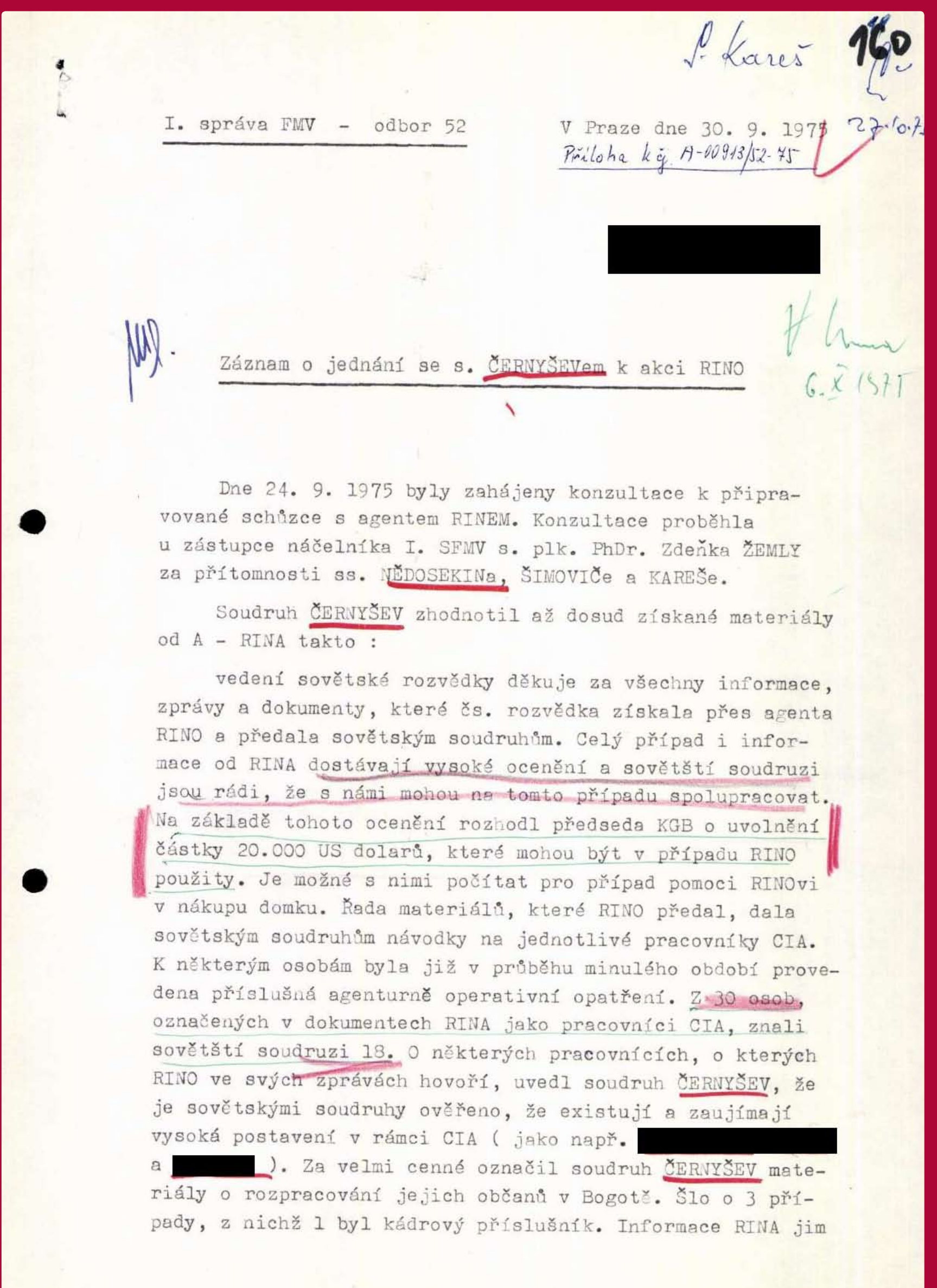
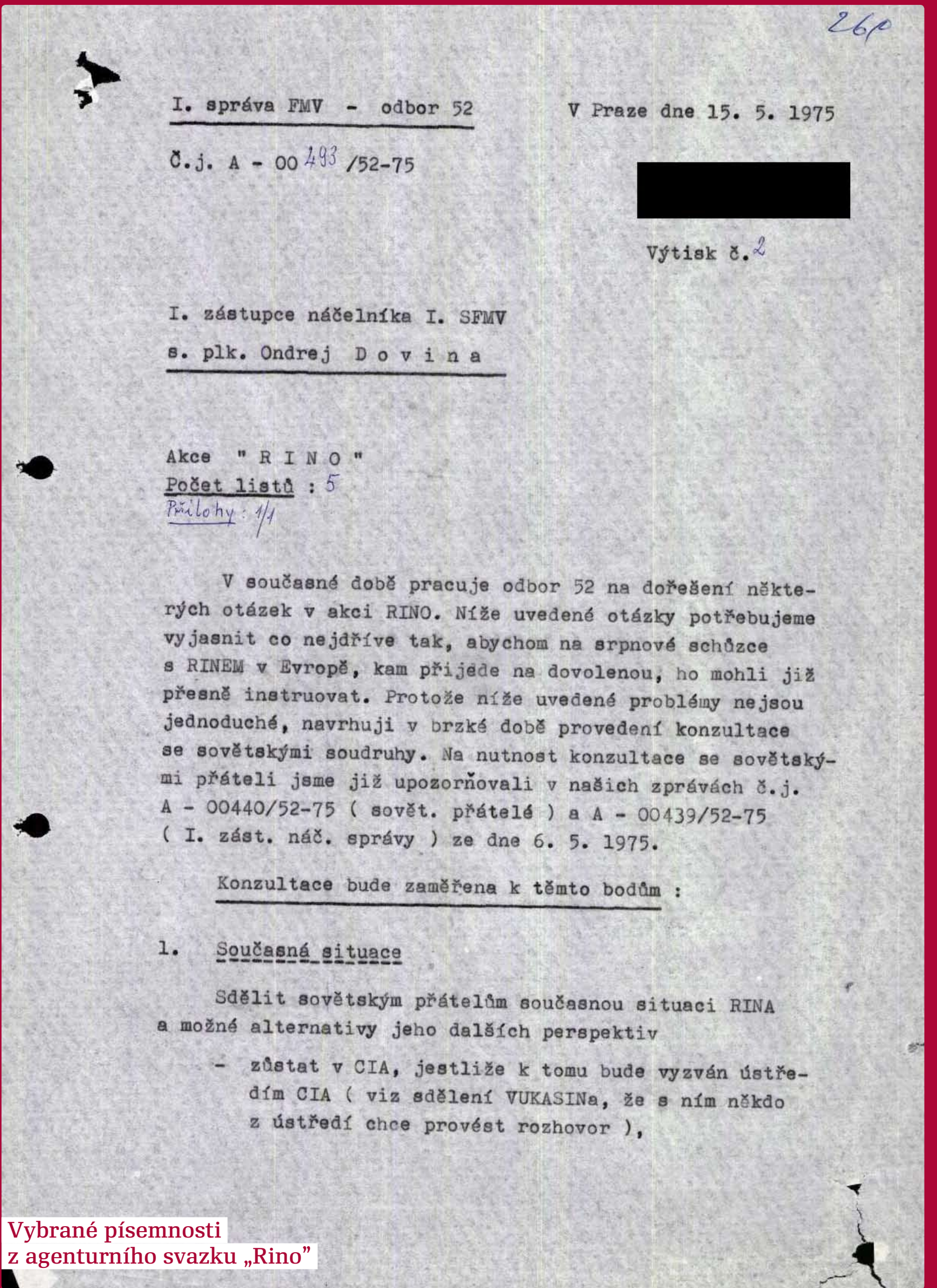
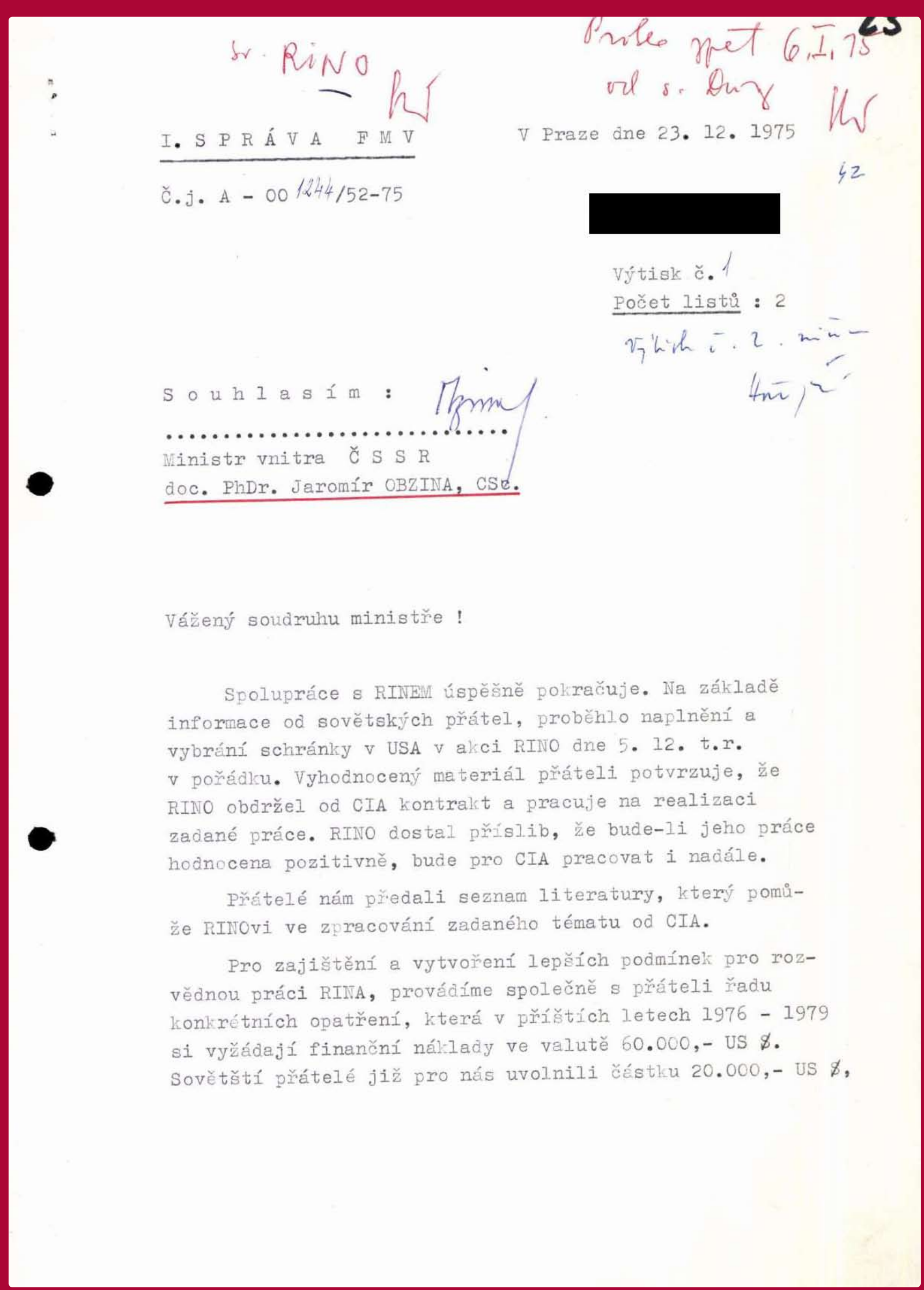
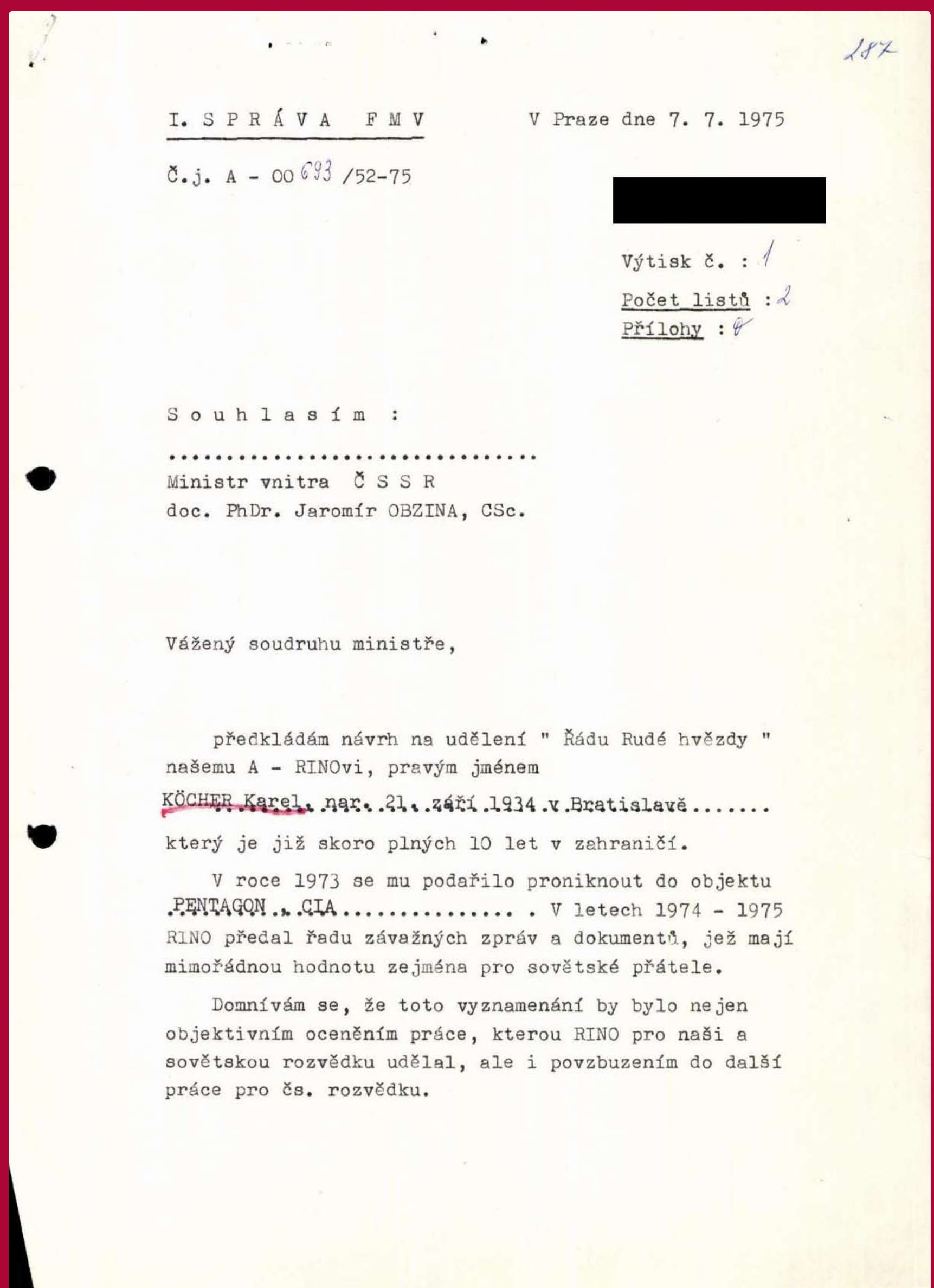
Vyhostěný sovětský špión Alexander Solženicyn na cestě ze Spolkové republiky Německo do sovětského Curychu rozdává podpisy na nádrži v Basilei

Vybrané dokumenty o spolupráci X. a I. správy FMV s V. správou KGB při rozpracování akce „Pavuk“

Mezi konkrétní případy úspěšné operativní spolupráce v zahraničí bezesporu patří agenturní využívání manželů Karla a Hany Köcherových. Podle zachované dokumentace se nejprve v letech 1961-1962 K. Köcher nabídl II. správě ministerstva vnitra ke spolupráci, evidovaní byl až v únoru 1963 I. (americkým) odborem kontrarevolucionární správy jako tajný spolupracovník s krytím jménem „Pedro“ (podpírá „Julian“). Úspěšně plnil úkoly mezi pracovníky zastupitelského úřadu USA v Praze, herci a intelektuály. Pro vytvoření vhodné legendy a seznámení manželky Hany (vedena jako „Hanka“, později „Adrid“) s jeho úkoly v roce 1964 byl akce podrobeni speciálnímu rozvednému výcviku, který se týkal utajené komunikace, fotografování, sledování a způsobů, jak obelstít detektor lži. Před svým vysláním podepsali manželé Köcherovi v září 1965 služební přísahu, obdrželi informaci o ukládání měsíční finanční odměny a „Pedro“ požádal o vstup do Komunistické strany Československa. Nejpoději v této době musela být i jejich posláni informována centrála KGB. Jejich úkolování mělo být od počátku zaměřeno na infiltraci americké zpravodajské komunity. Po příjezdu do USA spolupráci se správou rozvědky, která je převzala do řízení, přerušila okupace Československu v srpnu 1968. Zpravodajské spojení bylo po důkladném rozboru a konzultaci s I. hlavní správou KGB obnoveno v souvislosti s Köcherovými působením v institutu Zbigniewa Brzezinského, vyhodnocením tisku východního bloku pro Pentagon a od roku 1973 s prací na pracovním úřadu vyhodnocujícím odposlechy pro Ústřední zpravodajskou službu (CIA). V polovině sedmdesátých let se do řízení případu „Rino“ výrazně vložila sovětská rozvědka, která nejenomže pro agenta vybudovala mrtvé schránky, ale podílela se i na jeho osobním řízení. Na rozdíel od pražské centrály byla I. hlavní správa KGB schopna předané informace a materiály vyhodnotit. Jako ocenění úspěšné spolupráce, informací o spolupracovnících, technických úkonech v Africe, Asii a zejména v kolumbijské Bogotě (aféra s A. Ogorodnikem), uvolnil předseda KGB Jurij V. Andropov pro oba agenty 20 000 dolarů, které jim byly předány 7. ledna 1976. Nedůvěřivá hlavní správa rozvědky FMV však v září 1976 zorganizovala složité stažení obou manželů do Československa. Kde byli vytvořeni za asistence náčelníka správy gen. Milose Hladíka a gen. Olega Kaluginy za sovětské rozvědky. Vzájemná konfide a zmatenost konce spolupráce a zastavení pravidelných výplať, formální ukončení činnosti v komunistické straně, ba dokonce zatažení manželů Köcherových na index nežádoucích osob. O dva roky později sice byla přes „Adrid“ spolupráce obnovena, avšak nepřinesla předpokládané výsledky. Před

Fotodokumentace z konspiračních schůzek v objektu Čyřkoly s příslušníky I. správy FMV a gen. Olegem Kaluginem (září 1976)